

เติมน้ำที่เกินครึ่งแก้ว (ต้นทุนเวลา)

PHOTO : <https://i0.wp.com/sirichaiwatt.com/wpcontent/uplo...81%E0%B9%89%E0%B8%A7.webp?resize=1024%2C768&ssl=1>

ถ้าเห็นแก้วน้ำที่มีน้ำอยู่เกินครึ่งแก้ว เราจะรู้สึกว่าน้ำมีมาก แต่เมื่อน้ำไม่ถึงครึ่งเราถึงจะเริ่มรู้สึกว่าเหลือน้อย ถ้าต้องเติมน้ำลงไปใแก้วย่อมไม่มีใครอยากเติมน้ำที่เกินครึ่งแก้ว ซึ่งมันก็เป็นความรู้สึกที่สมเหตุผลจะรีบไปทำไม?....

หากชีวิตคนเรามีค่าเฉลี่ยอายุอยู่ที่ 80 ปี ในยามที่อายุยังไม่ถึง 40 ในที่นี้เรียกว่าไม่ถึงครึ่ง หลายคนย่อมไม่อยากดิ้นรน ไม่มีเป้าหมาย หรือรีบไขว่คว้าความ “มั่นคง” กันนัก แต่หลังอายุ 40 เป็นต้นไป... ไข้แล้วมันเหลือไม่ถึงครึ่ง ถ้ายังไม่มั่นคง นี่ก็คือนิสัยที่ควรหวั่นไหว เพราะชีวิตมันไม่ง่ายเหมือนการเติมน้ำ...

มุมหนึ่งก็เหมือนจะบอกเล่าเรื่องราวของตัวเองที่จริง ๆ ชีวิต ณ วินาทีนี้ดูยุ่งยาก ละเอียดย และมีการสูญเสียเหลือเกิน (เมื่อมองอย่างผิวเผิน) แต่จากคนที่เคยรักอิสระและดิ้นรนมากอย่างผมต้องเปลี่ยนไป มันก็ไม่ใช่ว่าการฝันแม้แต่นิดเดียว เพียงเพราะไม่อยากเสียเวลาอีกแล้ว...

“ระเบียบทำให้ง่าย วินัยทำให้ก้าวหน้า” เรื่องนี้เคยเขียนไว้เป็นบทความสั้นก่อนหน้านี้ นี่อาจเป็นบทความที่มองบนภาพที่กว้างขึ้น หลายคนยังมองโลกเพียงมิติเดิมหรือแค่บางมิติ หาแต่ความสุขที่คิดว่าหลากหลาย บนความรู้สึกว่า “เวลาที่ยังมี” และชีวิตยังอยากมีประสบการณ์ มันก็ไม่ผิดเลย เพียงแต่จุดหนึ่งจะเข้าใจได้ว่า มันก็ต้องมา “คู่กัน” กับการสร้างหลายสิ่งอย่างเพื่อ “อนาคต” ไว้ด้วย

น้ำยังมีมาก ก็เหมือนเวลายังเหลือมาก มีเวลาให้พลาดอีกมาก มีเวลาให้เริ่มใหม่อีกหลายครั้ง แต่มันก็มีขีดจำกัดและยากจะประเมินว่า ก็ครั้งนั้นมันก็ครั้งกันแน่ เพราะการเริ่มใหม่หลายเรื่องก็ใช้เวลานาน ยิ่งคิดน้อยไปปล่อยพลาดแล้ว พลาดอีก จนจุดหนึ่งพบว่าแก้ไขไม่ได้ คล้ายแก้วน้ำที่พร่องแต่น้ำในขวดนั้นหมดเสียแล้ว (เติมไม่ได้) ก็ต้องหวังแค่ว่าใครจะช่วยเติม แล้วใครล่ะ?

หลายคนมีต้นทุนมากจนคิดว่าเคยเต็มได้ เคยเต็มอยู่ ประมาทและหลงลืมไปว่า แม้จะเต็มได้บ่อยครั้งกว่าคนอื่น แต่มันก็มีวันหมด เปรียบเสมือนคนที่คิดว่าตนมีต้นทุนชีวิตที่ดี ด้านการเงิน ด้านโอกาส แต่ที่สุดเวลาคนเราก็เท่ากัน

กล่าวแบบคนวัยเกิน 40 มาแล้วจึงบอกได้เลยว่าบทความนี้เป็นโซคร้ายของคนวัยเดียวกันหรืออายุมากกว่า เพราะมันยากเหลือเกินที่จะเปลี่ยน ปรับในหลายเรื่องให้ดีขึ้น กับเวลาที่เหลือน้อย แถมบางคนปล่อยจนต้นทุนติดลบมากเกินไป แต่โชคดีเหลือเกินในคนที่วัยยังไม่ถึงครึ่ง แล้วอ่านบทความนี้อย่างตระหนักรู้ ย่อมเหมือนคนที่มองเพียงน้ำในแก้วของตัวเองว่ายังมีอีกมาก แต่เลือกที่จะเติมไว้สม่ำเสมอ

ถึงกระนั้นก็ตามชีวิตก็ยังคงต้องฟันฝ่าครั้งแล้ว และน้อยเหลือเกินที่จะได้อะไรครบดังใจภายในวัยไม่กี่ปี เพราะไหนจะต้องหาเป้าหมาย ไหนจะต้องค้นหาตัวตน ไหนกว่าจะรู้ว่าความสุขแท้ของตัวเองคืออะไร ไหนจะปัญหาความสัมพันธ์ และไหนจะต้องสร้างความมั่นคงให้ตนเอง (มุ่งงานหาเงิน) ดังนั้นแม้จะอายุมากแค่ไหน วันหนึ่งอาจจะเข้าใจได้ไม่ยากว่า การใช้ชีวิตอยู่บนแบบแผน คือการรักษาสมดุลให้ชีวิตที่จะได้ทั้งสุข ได้ทั้งสร้าง และวางชีวิตไปได้ถึงวันสุดท้าย...

เพราะต้นทุนสำคัญที่สุดของเราคือเวลา ไม่ว่าวันนี้จะ 40, 60 หรือ 80 หากมีกระบวนการนี้ไว้มันจำทำให้เรารู้ว่าพรุ่งนี้จะหายไปเพื่ออะไร..

ที่มา : <https://sirichaiwatt.com>

บทความ : SIRICHAIWATT เผยแพร่เมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2566

คำถามที่ 1 แบบเลือกตอบ (อย่างน้อย 1 คำถาม)

จากบทความข้างต้นข้อใดคือการสาเหตุของความรู้สึกน้ำเกินครึ่งแก้ว

1. อายุที่มากเกินไป
2. การประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว
3. ความมั่นใจในตัวเอง
4. การขาดแรงจูงใจหรือเป้าหมาย

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : 4. การขาดแรงจูงใจหรือเป้าหมาย

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: แบบเลือกตอบ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 2 แบบเลือกตอบเชิงซ้อน (อย่างน้อย 1 คำถาม)

ข้อความนี้เป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น	ข้อเท็จจริง	ความคิดเห็น
น้ำยังมีมาก ก็เหมือนเวลายังเหลือมาก		
ระเบียบทำให้ง่าย วินัยทำให้ก้าวหน้า		
เพราะต้นทุนสำคัญที่สุดของเราคือเวลา ไม่ว่าวันนี้จะ 40, 60 หรือ 80		

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ความคิดเห็น
 กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ
 สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา
 แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว
 รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง
 ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล
 ลักษณะข้อสอบ: แบบเลือกตอบเชิงซ้อน
 ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 3 แบบเติมคำตอบแบบปิด (อย่างน้อย 1 คำถาม)

คำถาม จากบทความทำไมคนเราจึงไม่อยากเติมน้ำในแก้วที่เกินครึ่งแก้ว

คำตอบ เพราะรู้สึกว่ามันยังเหลืออีกมาก ยังไม่จำเป็นต้องเติมเพิ่มลงไปอีก

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : เพราะรู้สึกว่ามันยังเหลืออีกมาก ยังไม่จำเป็นต้องเติมเพิ่มลงไปอีก
 กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ
 สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา
 แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว
 รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง
 ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล
 ลักษณะข้อสอบ: เติมคำตอบ
 ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 4 แบบเติมคำตอบแบบเปิด (อย่างน้อย 1 คำถาม)

คำถาม บนความรู้สึกว่า “เวลาที่ยังมี” จากข้อความนี้สื่อถึงความหมายของการดำเนินชีวิตแบบใด

คำตอบ การใช้ชีวิตแบบประมาทและไร้แรงจูงใจ ขาดการวางแผน

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ : การใช้ชีวิตแบบประมาทและไร้แรงจูงใจ ขาดการวางแผน

กระบวนการอ่าน: การบูรณาการและตีความ

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: เติมคำตอบตอบเชิงซ้อน

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

คำถามที่ 5 แบบเติมคำตอบแบบอิสระ (อย่างน้อย 1 คำถาม)

คำถาม นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความว่า “เพราะต้นทุนสำคัญที่สุดของเราคือเวลา ไม่ว่าวันนี้จะ 40, 60 หรือ 80 หากมีกระบวนการนี้ไว้มันจะทำให้เรารู้ว่าพรุ่งนี้จะหายไปเพื่ออะไร” หรือไม่ จงอภิปราย

คำตอบ

- เห็นด้วยเพราะ เวลาเป็นสิ่งที่คนเรามีเท่ากันและไม่สามารถหยุดหรือห้ามเวลาในชีวิตตัวเองได้ ทุกคนต้องจัดสรรเวลาของตนเองให้ดี
- ไม่เห็นด้วย เพราะต้นทุนสำคัญของชีวิตแต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน และมีได้หลายปัจจัย

เฉลย/แนวคำตอบ คำตอบที่ :

กระบวนการอ่าน: การประเมินและการสะท้อนความคิดเห็นต่อบทความที่อ่าน

สถานการณ์: บริบทการอ่านเพื่อการศึกษา

แหล่งที่มา: เนื้อเรื่องเดียว

รูปแบบของเนื้อเรื่อง: แบบต่อเนื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง: บอกเล่าอธิบายเหตุผล

ลักษณะข้อสอบ: เติมคำตอบ

ความสอดคล้องตัวชี้วัด: ท 1.1, ม. 1/2: จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน